

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

د تاریخ ارونه او تاریخي حافظه

نورالحق ن. خلی

۲۰۲۵/۱۰/۰۹

تاریخ ارونه (تحریف) د فکري جگړې وسیله ده، په کومه کې چې دښمن د یوه ولس تاریخي شعور تر گوزار لاندې نیسي. تاریخ ارونه هېڅکله هم تصادفي تېروتنه نه وي بلکې تل ډېر ښه پلان شوي او سنجول شوي عملیات وي.

د اوسنۍ زمانې په سیاست کې دا دود ګرځېدلی دی، چې له تاریخ څخه د یوې وسیلې په توګه کار واخیستل شي. په ځینو سیاسي کړيو کې داسې انګېرل کېږي چې تېرمهال باید د اوسمهال لپاره کار وکړي. که چېرې په دې کار کې د چا لپاره شواهد بسنه نه کوي، کېدای شي هغه شواهد له ځانه جوړ (جعل) کړي. هېره دې نه وي، د تاریخ ارونه داسې اسطوري جوړولې شي چې ټولنیز نظر او باور د واقعیتونو برخلاف پر کړه لاره باندې سم کړي.

سیاستپوهان او سیاستوال ډېر ښه پوهېږي چې تاریخ د یوه ولس د یوموتي کېدو لپاره سمېنت دی. همدا لامل دی د همدې کسانو په کتار کې ځینې په پوره سپین سترګۍ سره هڅه کوي، چېرې چې په ګټه یې وي تاریخ وایوي او په خپل زړه یې سم کړي.

دا د تاریخ ارونه څه شی ده ؟ تاریخ ارونه په قصدي توګه د یوې سیاسي موخې، ایډیالوژۍ او یا کومې ځانګړې اجندا په ګټه د پخوانیو پېښو او فاکتونو کړولو، ناسم ښودلو او یا د تېرایستلو لپاره لاسوهنه په کې کولو ته وایي. په بله وینا، ځینو سیاسي موخو ته د رسېدو لپاره د یوه ټاکلي ټولنیز نظر شتون ډېر اړین وي. د دغه اړین یا زړه غوښتنې نظر جوړولو لپاره په قصدي توګه تاریخي فاکتونه او پېښې اړول کېږي، دغه کړنه د تاریخ ارونه بلل کېږي.

د تاریخ ارونه د لاندې کړنو په کولو سره عملي کېږي : هغه مهم فاکتونه او پېښې چې له «جوړې شوې کېسې» سره په ټکر کې وي هغه غورځول (حذف) کېږي، هېڅ یادونه ورڅخه نه کېږي، ته وا چې هېڅ هم نه وو. بېخي نوې کېسې جوړېږي. داسې نوې پېښې او کیسې تبلیغېږي چې هېڅکله هم نه وې. د جوړې شوې کېسې په ګټه د کلماتو ماناوې اړوي. د پېښو او کیسو ځینې اړخونه ډېر سینګارېږي، ډېر رنگونه او غوړي ورکول کېږي، خو ځینې نور اړخونه په قصد سره له پامه غورځول کېږي. د وران پوهاوي او شک راپیدا کېدو په پار ځینې مالومات او سرچینې سانسور کېږي. د پروپاګند پر مټ ناسم مالومات خپرېږي او

په ټولنپوهنه کې یوه پوهنیزه اصطلاح شته چې په ځینو اروپایي ژبو کې یې «تاریخي کلچر» او په ځینو نورو کې یې بیا «تاریخي حافظه» بولي. تاریخي حافظه کېدای شي ټولنیزه او یا جمعي حافظه هم وېولو. دا تاریخي حافظه څه شی ده ؟ تاریخي حافظه د ټولنیزو - فرهنګي میتودونو او بنسټونو یو سیستم دی، چې د تېرمهال په اړه په مالوماتو کې هغه ټولنیزه پوهه کنټرولوي او چمتو کوي یې، چې لېږدونه یې نوي نسل ته اړینه وي.

تاریخي حافظه یو لړ داسې تدابیر دي، چې موخه یې د تېرمهال په اړه راتلونکي نسل ته د مالوماتو راټولول، خوندي کول او لېږدول جوړوي. دا مالومات چې د پېښو، خلکو، دودونو او فرهنګ په اړه وي، راتلونکي نسل ته یې لېږدونه ځکه ډېر ارزښت لري، چې لومړی پر پوهه باندې اوږي، ورپسې د هویت په پنځولو، د هېوادپالنې روحيې په قوي کولو او د اوسنۍ زمانې روح پېژندلو لپاره کارېږي.

داسې هم ویلی شو، تاریخي حافظه د یوه ولس د تاریخي پېښو په اړه د مثبتو او منفي یادونو (خاطرو) یوه ټولګه ده، چې له یوه نسل څخه یې بل نسل ته لېږدېږي. د دې یادونو (خاطرو) ارزښت په دې کې دی، چې له تاریخي پېښو څخه تر ډېره یو شان تعبیرونه او تفسیرونه وړاندې کوي. همدا له پېښو څخه د تعبیرونو او تفسیرونو ګډوالی او ورته

والی، ولس سره یو موټی کوي او هویت جوړوي. هویت بیا د ملي او فرهنګي تړلتیا احساس، هېوادپالنه او خپلو دودونو ته درناوی راتوکوي.

تاریخي حافظه د تېرمهال په اړه پوهاوی رامنځته کوي، په دې کې مرسته کوي چې تاریخي پېښې وپېژندل، درک او یاد ته وسپارل شي. تاریخي حافظه د زمانو اړیکه ده. له دې سره مرسته کوي چې اوسمهال لومړی درک، بیا له پرون سره اړیکه ورکړل شي او راتلونکي هم جوړه شي.

تاریخي پوهه د تعبیرونو او تفسیرونو پوهه ده. یو تاریخ لیکونکی لومړی تاریخي فاکتونه را په گوته کوي، ورپسې د دې لپاره چې دغه فاکتونه د پوهېدو وړ وګرځي او نظم پیدا کړي، له منل شوو پرنسېبونو سره سم یې له یو بل سره نښلوي او یو بشپړ انځور ورڅخه جوړوي. په پای کې هماغه په نښه شوي تاریخي فاکتونه تعبیروي او تفسیروي یې.

هېره دې نه وي چې تاریخي حافظه یو معنوي او اخلاقي ارزښت دی، نو ځکه ساتنه غواړي. که و نه ساتل شي، لاسوهنه په کې کېدای او پانې یې تورل کېدای شي. د تاریخي حافظې ساتنه، پرته له دې څخه چې پر له پسېوالی (تسلسل) رامنځته شي او ډېر نسلونه یو په بل پسې راتلونکو نسلونو ته مالومات ولېږدوي، ممکن نه ده. د یادونې وړ ده، چې د نورو دودیزو اغېزو لکه: سوداګریز - اقتصادي، ډیپلوماتیکي، پوځي او داسې نورو په پرتله د تاریخي حافظې بحران ملي امنیت ته لا ډېر زیان رسوي.

تاریخي حافظه د ټولنیز او تاریخي شعور ټولو پوړونو (قشرونو) او بهیرونو ته کتنه کوي. هغو عاملونو ته پام کوي، چې دا پوړونه او بهیرونه یې راپیل کړي، وده یې ورکړي او عام کړي یې دي. پر دې سربېره دې ته پام کوي، هغه څېره (تصویر) چې غواړي عام او رواج یې کړي د خلکو له نوښتګر هرکلي سره مخامخ شي.

تاریخي حافظه ډېره په زړه پورې منځپانګه لري، ځکه دا څېري چې خلک څرنگه له خپل پخوا سره تعلق ساتي او له دې څخه څرنگه د اوس او راتلونکي لپاره ګټه اوچتوي. تاریخي حافظه موږ ته دا را په گوته کوي چې یوازې په تېرمهال کې ژوند نه کېږي. ژوند باید په نن کې وکړو او راتلونکي ته وګورو. که له خپل پخوا څخه باخبره و نه اوسو، که پر دې باندې پوه نشو، چې پر کومه خاوره او د چا له برکته ژوند کوو، نو راتلونکي به نه وي. هو! پرون باید په نن او سبا کې ژوند وکړي.